

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616213069
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6616213069.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobkyne: H. H., T. XX.XX.XXXX, H. I..M..Š.Á. XXXX/XX, XXX XX W., štátna občianka Slovenskej republiky, zastúpená: Mgr. Peter Sitarčík, advokát, so sídlom Jókaiho 1, 984 01 Lučenec proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., v mene ktorej koná JUDr. Andrea Cviková, konateľka a advokátka, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, spisová značka RK-PC-292/16-MK zo dňa 23.06.2016, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, zapísané do registra záujmových združení právnických osôb vedenom na Okresnom úrade Žilina pod číslom OVVS/ZZ PO-5/15.

II. Súd p r i z n á v a žalobkyni náhradu trov konania od žalovaného v plnom rozsahu, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok v sume 331,50 Eur na účet číslo: G. XXXX XXXX XXXX XXXX variabilný symbol 4541814937 v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na Okresnom súde Lučenec dňa 12.10.2016 žalobu o zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, spisová značka RK-PC-292/16-MK zo dňa 23.06.2016. V žalobe tvrdila, že dňa 31.12.2012 uzavrela so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500019875 (ďalej len „Zmluva“) na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 330 Eur. Žalovanému mala za celú dobu čerpania úveru spolu s úrokmi zaplatiť sumu 745,08 Eur v 42 mesačných splátkach po 17,74 Eur a zaplatila sumu 674,72 Eur. V deň uzavretia Zmluvy strany sporu uzavreli aj Rozhodcovskú zmluvu č. 8500019875 (ďalej len „Rozhodcovská zmluva“) na základe ktorej mal spory medzi nimi rozhodovať buď stály rozhodcovský súd: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481 so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č. 52189/B alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460 so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č. 16626/S alebo príslušný všeobecný súd, pričom

výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

2. Dňa 23.09.2016 bol žalobkyni doručený rozhodcovský rozsudok uvedený vo výroku tohto rozsudku v ktorom jej bolo uložené uhradiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu 70,36 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,425 % ročne: zo sumy 17,74 Eur od 25.03.2013 do 25.04.2013, zo sumy 17,74 Eur od 25.04.2013 do 25.04.2013, zo sumy 17,43 Eur od 26.04.2013 do 26.05.2013, zo sumy 16,43 Eur od 27.05.2013 do 16.06.2013, zo sumy 17,74 Eur od 25.05.2013 do 16.06.2013, zo sumy 14,91 Eur od 25.06.2013 do 09.07.2013, zo sumy 0,27 Eur od 25.08.2013 do 08.09.2013, zo sumy 0,06 Eur od 25.10.2013 do 14.11.2013, zo sumy 0,12 Eur od 25.11.2013 do 16.12.2013, zo sumy 17,34 Eur od 25.02.2014 do 09.03.2014, zo sumy 16,07 Eur od 25.03.2014 do 15.04.2014, zo sumy 15,75 Eur od 25.04.2014 do 12.05.2014, zo sumy 15,49 Eur od 25.05.2014 do 17.06.2014, zo sumy 15,23 Eur od 25.06.2014 do 10.07.2014, zo sumy 15,13 Eur od 25.07.2014 do 26.08.2014, zo sumy 17,74 Eur od 25.08.2014 do 26.08.2014, zo sumy 14,84 Eur od 27.08.2014 do 25.11.2014, zo sumy 17,74 Eur od 25.09.2014 do 25.11.2014, zo sumy 17,74 Eur od 25.10.2014 do 25.11.2014, zo sumy 17,74 Eur od 25.11.2014 do 18.12.2014, zo sumy 17,48 Eur od 25.12.2014 do 15.01.2015, zo sumy 17,22 Eur od 25.01.2015 do 17.02.2015, zo sumy 16,96 Eur od 25.02.2015 do 07.03.2015, zo sumy 16,70 Eur od 25.03.2015 do 24.06.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.04.2015 do 24.06.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.05.2015 do 24.06.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.06.2015 do 21.09.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.07.2015 do 21.09.2015, zo sumy 15,48 Eur od 22.09.2015 do 08.10.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.08.2015 do 08.10.2015, zo sumy 3,22 Eur od 09.10.2015 do 10.12.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.09.2015 do 10.12.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.10.2015 do 10.12.2015, zo sumy 8,70 Eur od 11.12.2015 do 20.01.2016, zo sumy 17,74 Eur od 25.11.2015 do 20.01.2016, zo sumy 6,44 Eur od 21.01.2016 do 23.02.2016, zo sumy 141,92 Eur od 30.11.2015 do 23.02.2016, zo sumy 118,36 Eur od 24.02.2016 do 15.03.2016, zo sumy 88,36 Eur od 16.03.2016 do 24.04.2016, zo sumy 70,36 Eur od 25.04.2016 do zaplataenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 330 Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 70,36 Eur do zaplataenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 30,22 Eur a trovy konania pozostávajúce zo zaplataenia poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 19,80 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 60,44 Eur. V zostávajúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

3. Rozhodcovský súd skúmal Zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), vyhodnotil ju ako platnú, vrátane sankcií ktoré nepovažoval za dojednané v rozpore s dobrými mravmi, resp. za neprimerané okolnostiam prípadu. Za podstatnú skutočnosť považoval to, že žalobkyňa uhradila po podaní žaloby a do dňa vydania rozhodcovského rozsudku sumu 78 Eur.

4. Podľa ustanovenia § 45 ods. 1, písm. d), e), g), i), j) a 1) zák. č. 335/2014 Z.z., o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v znení účinnom v čase vyhlásenia rozhodcovského rozsudku (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Žalobkyňa namietala, že v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanovením § 45 ods. 1 písmeno d), ustanovením § 27, ustanovením § 28 ods. 6 a 10, ustanovením § 37, ustanovením § 39 ods. 2 vyššie citovaného zákona.

6. Podľa ustanovenia § 27 citovaného zákona žalovaný môže uplatniť svoje práva proti žalobcovi vzájomnou žalobou najneskôr do začatia ústneho pojednávania vo veci samej, inak v primeranej lehote na to určenej stálym rozhodcovským súdom, a ak lehota nebola určená, do vyhlásenia rozhodcovského rozsudku. Vzájomná žaloba sa môže uplatniť len v sporoch, na ktoré sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

Žalobca sa v lehote určenej stálym rozhodcovským súdom vyjadrí k vzájomnej žalobe. Z obsahu vyjadrenia musí byť zrejmé stanovisko k podstatným skutkovým a právnym okolnostiam veci.

O náležitostiach vzájomnej žaloby, jej prílohách a o preddavku na úhradu predpokladaných trov spotrebiteľského rozhodcovského konania o vzájomnej žalobe primerane platia ustanovenia o žalobe.

7. Žalobkyňa namietala, že si svoje právo v súlade s citovaným zákonným ustanovením uplatnila vzájomnou žalobou - podaním zo dňa 18.05.2016. V žalobnej odpovedi, ktorú podala k žalobe žalovaného zo dňa 27.01.2016 a rozhodcovskému súdu bola doručená dňa 24.03.2016 aj napriek podaniu vzájomnej žaloby, rozhodcovský súd o nej v rozhodcovskom rozsudku nerozhodol napriek tomu, že mu to prikazuje ustanovenie § 39 ods. 2 citovaného zákona, podľa ktorého stály rozhodcovský súd musí v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas spotrebiteľského rozhodcovského konania; nesmie však prekročiť medze uplatnených návrhov okrem prípadu určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom, a plnenie, ktoré je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak sa dôvod, pre ktorý nemožno prisúdiť plnenie, vzťahuje len na časť zmluvy, nemožno prisúdiť plnenie týkajúce sa len tejto časti, ak z povahy zmluvy alebo jej obsahu alebo z okolností, za ktorých došlo k jej uzavretiu, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

8. Podľa ustanovenia § 28 ods. 6 a 10 citovaného zákona stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. 17) Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.

Ak stály rozhodcovský súd nerozhodne o žalobe do 90 dní od jej podania, oznámi účastníkom spotrebiteľského rozhodcovského konania dôvody, pre ktoré doposiaľ vo veci nerozhodol, a predpokladaný čas, v ktorom rozhodne.

9. Žalobkyňa namietala, že rozhodcovský súd pochybil, lebo ani bez návrhu, ale ani na jej námietky neskúmal, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke a podľa ustanovenia § 28 ods. 10 citovaného zákona mu vyplývala povinnosť v prípade ak nerozhodne o žalobe do 90 dní od podania, oznámiť účastníkom konania dôvody, pre ktoré doposiaľ vo veci nerozhodol a predpokladaný čas v ktorom rozhodne. Rozhodcovský súd žalobkyňu neinformoval, žalobkyňa nevedela o stave konania, lehota na rozhodnutie rozhodcovskému súdu uplynula dňa: 22.06.2016, dovtedy nerozhodol. Listom zo dňa 14.09.2016 požiadala žalobkyňa rozhodcovský súd o informáciu o stave konania, na čo jej rozhodcovský súd zaslal rozhodcovský rozsudok až dňa 23.09.2016.

10. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1, 2, 3 a 4 citovaného zákona trovy spotrebiteľského rozhodcovského konania sú hotové výdavky účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania a ich zástupcov, trovy vykonania dôkazov, poplatky za spotrebiteľské rozhodcovské konanie, znalečné, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ak mal účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania nemá na náhradu trov právo.

Trovy konania, ktoré je povinný znášať spotrebiteľ, nesmú byť neprimerané; primeranosť sa posudzuje najmä s ohľadom na istinu uplatňovaného nároku. Poplatok za spotrebiteľské rozhodcovské konanie priznaný úspešnému účastníkovi v rámci trov konania nesmie prevýšiť výšku poplatku, ktorý možno vyrubiť v súdnom konaní podľa osobitného predpisu.²⁵⁾

11.Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že uložil žalobkyni v časti d) výroku rozsudku uhradiť žalovanému trovy konania zo zaplateného poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 19,80 Eur, pričom postupoval v rozpore s ustanovením § 37 ods. 5, súdny poplatok mal byť vyrubený v sume 16,50 Eur. Žalobkyňa tiež namietala, že rozhodcovský súd mal pri rozhodovaní o trovách konania postupovať v súlade s ustanovením § 37 ods. 3 citovaného zákona, nakoľko žalovaný nemal plný úspech v konaní.

12.Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, čím porušil ustanovenie § 45 ods. 1 písm. g) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku poukázal na to, že za podstatnú skutočnosť pri rozhodovaní považoval to, že žalobkyňa uhradila po podaní žaloby žalovanému do dňa vydania rozhodcovského rozsudku dňa 24.02.2016 sumu 30 Eur, dňa 16.03.2016 sumu 30 Eur, dňa 25.04.2016 sumu 18 Eur, spolu sumu 78 Eur. Tento záver súdu je v absolútnom rozpore s dôkazmi, ktoré zaslala žalobkyňa rozhodcovskému súdu v žalobnej odpovedi dňa 18.05.2016. Ako vyplývalo z dôkazov poštových poukážok, ktoré zaslala žalobkyňa rozhodcovskému súdu, žalovanému uhradila z poskytnutého úveru nie sumu 596,72 Eur ako uvádzal žalovaný v žalobe, ale od 22.04.2016 do doručenia žaloby na rozhodcovský súd 24.03.2016, okrem tejto sumy aj sumu 30 Eur dňa 22.02.2016, 30 Eur dňa 14.03.2016, 18 Eur dňa 21.04.2016, t.j. v čase, keď ešte žalobkyňa nemala vedomosť o podaní žaloby. Žalobkyňa tvrdila, že žalovanému zaplatila sumu 674,72 Eur, pričom sumy dvakrát po 30 Eur (22.02.2016 a 14.03.2016) zaplatila ešte pred podaním žaloby, čo malo vplyv na rozhodnutie rozhodcovského súdu o trovách konania podľa ustanovenia § 37 ods. 3 citovaného zákona.

13.Žalobkyňa nesúhlasila ani s právnym záverom rozhodcovského súdu o správnosti RPMN z dôvodu, že žalovaný uviedol v zmluve o revolvingovom úvere správnu RPMN, keď do nej nezahrnul odplatu za poskytnuté služby pod čl. 8 ods. 8.1, nakoľko táto služba je samostatnou, dobrovoľnou službou, pričom tento záver je v priamom rozpore s predloženými dôkazmi. Žalobkyňa nikdy nezdôvodňovala nesprávnosť údajov RPMN z vyššie uvedeného dôvodu, lebo nemala poskytnuté služby podľa čl. 8 ods. 8.1, nevznikla jej povinnosť platiť odplatu, čo vyplýva aj zo zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovský súd sa zaoberal skutočnosťami, ktoré nikto netvrdil, nevyplývali zo žiadneho dôkazu, naopak tvrdenia žalobkyne ignoroval.

14.Žalobkyňa namietala aj porušenie ustanovení § 45 ods. 1 písm. i), j) a l) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovský súd ignoroval všeobecné právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa aj keď v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že skúmal úverovú zmluvu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

15.Žalobkyňa súhlasila s tým, že Zmluva zo dňa 31.12.2012 bola uzavretá za účinnosti zákona o spotrebiteľských úveroch a poukázala na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. a) až y), čo sú obligatórne náležitosti zmluvy o úvere, ktoré musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa namietala, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala ustanovenie:

- § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;

- písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, nakoľko zmluva o revolvingovom úvere obsahovala len celkovú výšku splátky, počet splátok, bez toho, aby ju žalovaný členil na istinu, úrok a iné poplatky, ako mu to určuje zákon. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 05.06.2013, č.k.: II.ÚS 329/2013-15 a zdôraznila, že hoci žalobkyňa tento judikát uviedla vo svojej žalobnej odpovedi, rozhodcovský súd ho ignoroval a neuviedol z akého dôvodu dospel k opačnému právnemu záveru;

- písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) žalovaný v zmluve o revolvingovom úvere uviedol nižšiu v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne. Žalovaný uviedol RPMN vo výške 70,45 % resp. 66,23 %, ktorú majú tvoriť celkové náklady spojené s úverom. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný uviedol

vyšší úrok z omeškania 70,45 % než RPMN (66,23 %) a z uvedeného dôvodu dôvodne predpokladala, že výpočet RPMN je v nesprávnej výške.

16.Podľa zákonného ustanovenia § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch sankciou za nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tvrdila, že rozhodcovský súd vo svojom rozsudku opomenul, že výška úrokov v zmluve o revolvingovom úvere 70,45 % je v rozpore s dobrými mravmi, je v nepomere oproti úrokom, ktoré v dobe uzavretia zmluvy boli obvyklou sadzbou s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úveru (boli v priemere asi 12,96 %) t.j. 6-krát nižšie ako ich priznal rozhodcovský súd žalovanému (rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012), v ktorom najvyšší súd konštatuje:

„Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“

17.Žalobkyňa ďalej tvrdila, že v prípade preskúmania Zmluvy by rozhodcovský súd mohol dospieť k záveru, že ide o neplatný právny úkon a to z dôvodu jeho nejasnosti a nezrozumiteľnosti. Pokiaľ by rozhodcovský súd rozhodoval podľa všeobecných záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, ako aj iných právnych predpisov, musel by dospieť k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky zákonné náležitosti, že žalovaný nemá nárok na plnenie, ktoré si uplatnil v rozhodcovskom konaní a to z dôvodu, že žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa tak bola povinná žalovanému zaplatiť len požičanú sumu, zaplatila viac (požičala si 330 Eur, zaplatila 674,72 Eur) a rozhodcovský súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalovanému ešte sumu 70,36 Eur s príslušenstvom. Z uvedených dôvodov mal rozhodcovský súd žalobu zamietnuť, vzájomnou žalobou uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 344,72 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy od 18.06.2016 do zaplatenia a trovy konania. Z uvedených dôvodov žiadala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok a priznal jej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

18.Uznesením č.k. 8Csr/1/2016-35 zo dňa 04.11.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2016, súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe.

19.Písomným podaním zo dňa 23.11.2016, doručeným súdu dňa 28.11.2016 sa žalovaný k žalobe vyjadril prostredníctvom zástupkyne tak, že žalobu považoval za nedôvodnú, nesúhlasil s ňou. Žalovaný tvrdil, že prijatím zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“) došlo k rozsiahlym zmenám v oblasti rozhodovania spotrebiteľských sporov rozhodcovskými súdmi a je výsledkom aproximácie smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2013/11/EÚ o alternatívnom riešení sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES na základe čoho sa vytvárajú predpoklady inštitucionálnych záruk nestranného a nezaujatého rozhodovania vo veci. Samotný zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vychádza z toho, že rozhodcovská zmluva bude predformulovaná a v zmysle ustanovenia § 73 ods. 3 citovaného zákona rozhodcovská zmluva uzavretá pred 01. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Právomoc rozhodcovského súdu bola dohodnutá na základe Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 31.12.2012 platne, samostatným právny úkonom. Rozhodcovská zmluva nebola podmienkou pre získanie úveru, teda k jej uzavretiu vôbec nemuselo dôjsť (obdobu súčasného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorú žalovaný formuloval do rozhodcovskej zmluvy) a rozhodcovská zmluva obsahovala ustanovenie o možnosti jej jednostranného ukončenia (úkonom žalobkyne) - odstúpením aj bez uvedenia dôvodu a tak tvrdil, že rozhodcovská zmluva bola dojednaná so žalobkyňou individuálne a teda platne. Žalovaný tvrdil, že rozhodcovský súd sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými

okolnosťami prípadu, zbral do úvahy argumentáciu žalobkyne, dostatočne zistil skutkový stav, vyhodnotil stranami predložené dôkazy a rozhodol, hoci nie v prospech žalobkyne, čo však nemôže byť chápané tak, že rozhodol v absolútnom rozpore s dôkazmi, ktoré zaslala žalobkyňa. Žalovaný nesúhlasil s tým, že žalobkyňa uhradila dve sumy po 30 Eur ešte pred podaním žaloby, lebo tvrdil, že žalovaný podal žalobu dňa 27.01.2016.

20. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobkyne o tom, že v zmluve o revolvingovom úvere neboli v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch uvedené zákonné náležitosti vytýkané žalobkyňou a kvôli ich absencii by sa mal revolvingový úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Predovšetkým tvrdil, že zmluva o revolvingovom úvere bola tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na lícnej strane listiny, tiež na rubovej strane tej istej listiny a zároveň obsah zmluvy tvorili aj zmluvné dojednania, ktoré boli v zmysle článku 13. neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4. 5. zmluvných dojednaní vyplývalo, že „Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený, a ktorý sa stáva splatným a účinným dňom poskytnutia každého revolvingu. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluva o revolvingovom úvere teda obsahovala údaj o termíne konečnej splatnosti úveru.“

21. Žalobkyňa namietala absenciu údajov o počte, výške a termínoch splatnosti splátok. Žalovaný tvrdil, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Zmluva uzavretá medzi stranami obsahovala výšku splátky 17,74 Eur, termín jej splatnosti (uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) ako aj počet splátok - 42, navyše, obsahovala aj termín prvej splátky. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014-166, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o náležitostiach zmluvy o revolvingovom úvere a o výklade príslušných zákonných ustanovení, ktoré ich upravujú. Ohľadne rozpisovania splátky uviedol: „v súvislosti s touto argumentáciou súdu prvého stupňa odvolací súd uzatvára, že zákon o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich 1 splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Táto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istiny, úroky alebo poplatky uvádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod. O takýto prípad medzi účastníkmi nejde, iba platí už vyššie označený splátkový kalendár, v ktorom je uvedený počet splátok, dátum ich splatnosti a výška tej-ktorej splátky. Taktiež predmetná zmluva obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok.“

22. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch sú výsledkom implementácie smernice Rady 2008/48 a je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch aj s jej ustanovení, osobitne to určuje ako povinnosť článok 22 odsek 1 smernice. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch ako naň poukázala žalobkyňa predstavuje požiadavku, aby sa v zmluve o revolvingovom úvere uvádzala amortizačná tabuľka, tou je (ustanovenie § 9 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch) tabuľka, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady. Žalovaný ale podotýkal, že taký právny záver vyslovil aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého „článok 10 ods. 1 a 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS písm. h) a i) smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Žalovaný tvrdil, že zmluva o revolvingovom úvere obsahovala náležitosti týkajúce sa počtu, termínu splatnosti a výšky splátok v súlade so zákonom.

23. Žalovaný popieral tvrdenia žalobkyne o nesprávnom výpočte RPMN. Nepovažoval za správne tvrdenia žalobkyne, že do výpočtu RPMN mali byť zahrnuté aj náklady podľa dohody o poskytovaní služieb. Tento argument žalobkyne bol v rozpore s ustanovením § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa. Obvyklou odplatou, vzhľadom na spôsob jej

určovania v spojení s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu (nie na bankovom trhu) je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR (podľa ustanovenia § 21 zákona o spotrebiteľských úveroch bola platnou hodnotou tá, ktorá bola naposledy zverejnená pred uzavretím zmluvy). Tá bola pre rozhodné obdobie, v ktorom došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, stanovená vo výške 46,35 %. Dohodnutá odplata podstatným spôsobom neprevyšovala priemernú odplatu na finančnom trhu. Žalovaný tvrdil, že uzavretie dohody o poskytnutí služby nebolo podmienkou pre získanie úveru, tak ani odplata za túto službu nemohla byť v zmysle ustanovení § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnutá do výpočtu RPMN. „Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, do celkových nákladov patria aj náklady za doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Podľa ustanovenia § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa ustanovenia § 19.

24. Žalovaný poukázal na to, že z ustanovenia § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že do počtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Aj pokiaľ by odplata podľa dohody o poskytovaní služieb bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že rozhodcovský rozsudok jej uložil povinnosť zaplatiť aj zmluvné pokuty, ktoré boli podľa nej neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobkyňa vo svojej argumentácii nezohľadnila základný fakt týkajúci sa zmluvnej pokuty ktorým je „primäť dlžníka k plneniu svojich povinností, k riadnemu plneniu svojich povinností.“ Podľa žalovaného nárok na zmluvnú pokutu podľa článku 14., ods. 14.1 zmluvy o revolvingovom úvere je primeraný s ohľadom na všetky okolnosti týkajúce sa úveru a rovnako aj nárok na sankciu podľa článku 14., ods. 14.2 zmluvy o revolvingovom úvere. Čo sa týka primeranosti sankcií žalovaný poukázal na ustanovenie § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktoré zaviedlo maximálnu výšku sankcií.

25. Podľa ustanovenia § 3a ods. 1, 2 a 3 citovaného nariadenia ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu 2a) pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov.

Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.

26. Uplatnený nárok na zmluvnú pokutu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Citovanou zákonnou argumentáciou žalovaný tvrdil, že výška sankcií za omeškania upravená v zmluve o revolvingovom úvere bola v súlade s citovaným zákonným ustanovením v znení účinnom ku dňu jej uzavretia. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania od žalobkyne.

27. Uznesením č.k. 8Csr/1/2016-44 zo dňa 05.12.2016 vyzval súd žalobkyňu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného.

28. V písomnom vyjadrení žalobkyne, ktoré bolo súdu doručené dňa 12.12.2016 žalobkyňa tvrdila, že sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že právomoc rozhodcovského súdu bola dohodnutá na základe Rozhodcovskej zmluvy, ktorú žalovaný považuje za platne uzatvorenú v súlade s právnym stavom, nakoľko táto je individuálne dohodnutým právnym úkonom, ktorá nebola podmienkou pre získanie úveru. Žalobkyňa trvala na žalobe, podľa nej je Rozhodcovská zmluva neplatná, nakoľko sa jedná

o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná. Poukázala na právny názor, ktorý vyplýva aj z viacerých rozhodnutí súdov na ktoré v žalobe poukázala, t.j. uznesenie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 13CoE/117/2013 zo dňa 30.10.2013, ktorým súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4Er/749/2013-13 zo dňa 5. septembra 2013, uznesenie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 8CoE/228/2013 zo dňa 8.1.2014, sp.zn. 13CoE/91/2014 zo dňa 5.9.2014 a sp.zn. 13CoE/91/2014 zo dňa 5.9.2014, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 13Co/9/2015-103 zo dňa 29.4.2016, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Lučenec, č.k. 7Er/210/2014-53 zo dňa 7.7.2014. S poukazom na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a hore uvedené rozhodnutia bol preto žalovaný povinný zdržať sa používania Rozhodcovskej zmluvy, na základe ktorej podal proti žalobkyni žalobu na rozhodcovský súd, a to z dôvodu, že súdy vyhlásili Rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto neplatnú. Žalobkyňa naďalej trvala na tom, že sumu 60 Eur zaplatila ešte pred podaním žaloby na rozhodcovský súd, že tento nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy a nesprávne zistil skutkový stav. Žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd dňa 24.03.2016 a nie 26.01.2016, ako to uvádzal žalovaný a rozhodcovský súd. Táto skutočnosť vyplývala z Oznámenia o začatí spotrebiteľského rozhodcovského konania - výzva na podanie žalobnej odpovede zo dňa 13.04.2016, ako aj samotnej žaloby, na ktorých je rozhodcovským súdom uvedené, že žaloba bola doručená a podaná dňa 24.03.2016.

29.Uznesením č.k. 8Csr/1/2016-57 zo dňa 10.01.2017 súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne doručenému súdu dňa 12.12.2016.

30.Žalovaný naďalej trval v celom rozsahu na svojej doterajšej argumentácii, poukázal na uznesenia súdov Krajského súdu Žilina sp.zn. 8CoE/4/2014 zo dňa 31.01.2014, Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 1CoE/328/2013 zo dňa 10.12.2013, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 13Co/111/2014 zo dňa 01.10.2015 (v ktorých súdy Rozhodcovskú zmluvu považovali za individuálne dohodnutú od ktorej mohol spotrebiteľ v určenej lehote odstúpiť). Otázku jednostranného „zrušenia Rozhodcovskej zmluvy už posudzoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v uznesení sp.zn. 3MCdo/14/2011 zo dňa 22.11.2012 uviedol, že zo spisu (č.l. 34 spisu) vyplýva, že bod 4.9.2. všeobecných podmienok ustanovoval, že „klient má právo odmietnuť rozhodcovskú doložku uvedenú v bode 4.9.1. do 30 dní odo dňa účinnosti týchto obchodných podmienok alebo do 30 dní od uzatvorenia zmluvného vzťahu s bankou.“ Žalovaný naďalej popieral tvrdenie žalobkyne o nesprávnosti RPMN a za účelom preukázania jej správnosti doručil rozpis vzorca pre výpočet (RPMN č.l. 75 spisu).

31.Pojednávania dňa 22.11.2017 sa žalovaný nezúčastnil, jeho neúčast' zástupkyňa ospravedlnila. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, vykonal dokazovanie prečítaním rozhodcovského rozsudku, Rozhodcovskej zmluvy, Zmluvy, pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 00 Žilina sp.zn. Rk-Pc-292/16-MK, na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovaného, prečítaním žaloby, písomných vyjadrení strán v spore, ako aj listinných dôkazov tvoriacich súdny spis zistil tento skutkový stav:

32.Dňa 24.03.2016 doručil žalovaný Stálemu rozhodcovskému súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 00 Žilina žalobu proti žalovanej o zaplatenie pohľadávky vo výške 148,36 Eur s príslušenstvom, ktorá mu vznikla zo Zmluvy uzavretej dňa 31.12.2012 tým, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 2, napokon zaplatila len sumu 596,72 Eur.

33.Stály rozhodcovský súd doručil žalobkyni dňa 22.04.2016 oznámenie o začatí spotrebiteľského rozhodcovského konania a výzvu na podanie žalobnej odpovede. Žalobkyňa podala žalobnú odpoveď dňa 18.05.2016, súčasne podala vzájomnú žalobu o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 344,72 Eur s príslušenstvom. V žalobnej odpovedi tvrdila, že Zmluva nemala zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k), j) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto podľa ustanovenia § 11 citovaného zákona sa žalobcom poskytnutý revolvingový úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. So žalobnou odpoveďou doručila aj ústrižky poštových poukázok o zaplatení sumy 78 Eur (tak ako to tvrdila v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku).

34.Z Rozhodcovskej zmluvy č. 8500019875 uzatvorenej dňa 31.12.2012 medzi PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. - veriteľom a žalobkyňou - dlžníčkou vyplývalo, že v zmysle bodu 2 veriteľ vyhlasuje, že: „uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej

zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“ Zmluvné strany dojednali v bode 5. znenie Rozhodcovskej zmluvy tak, že „Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o Revolvingovom Úvere s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:

- Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 52189/B,

- Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č.:16626/S.

Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.“

V zmysle bodu 7. Rozhodcovskej zmluvy „Dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr posledný deň lehoty.“

35.Z pripojeného rozhodcovského spisu mal súd preukázané, že dňa 23.09.2016 bol žalobkyni doručený rozhodcovský rozsudok uvedený vo výroku tohto rozsudku v ktorom jej bolo uložené uhradiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu 70,36 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,425 % ročne: zo sumy 17,74 Eur od 25.03.2013 do 25.04.2013, zo sumy 17,74 Eur od 25.04.2013 do 25.04.2013, zo sumy 17,43 Eur od 26.04.2013 do 26.05.2013, zo sumy 16,43 Eur od 27.05.2013 do 16.06.2013, zo sumy 17,74 Eur od 25.05.2013 do 16.06.2013, zo sumy 14,91 Eur od 25.06.2013 do 09.07.2013, zo sumy 0,27 Eur od 25.08.2013 do 08.09.2013, zo sumy 0,06 Eur od 25.10.2013 do 14.11.2013, zo sumy 0,12 Eur od 25.11.2013 do 16.12.2013, zo sumy 17,34 Eur od 25.02.2014 do 09.03.2014, zo sumy 16,07 Eur od 25.03.2014 do 15.04.2014, zo sumy 15,75 Eur od 25.04.2014 do 12.05.2014, zo sumy 15,49 Eur od 25.05.2014 do 17.06.2014, zo sumy 15,23 Eur od 25.06.2014 do 10.07.2014, zo sumy 15,13 Eur od 25.07.2014 do 26.08.2014, zo sumy 17,74 Eur od 25.08.2014 do 26.08.2014, zo sumy 14,84 Eur od 27.08.2014 do 25.11.2014, zo sumy 17,74 Eur od 25.09.2014 do 25.11.2014, zo sumy 17,74 Eur od 25.10.2014 do 25.11.2014, zo sumy 17,74 Eur od 25.11.2014 do 18.12.2014, zo sumy 17,48 Eur od 25.12.2014 do 15.01.2015, zo sumy 17,22 Eur od 25.01.2015 do 17.02.2015, zo sumy 16,96 Eur od 25.02.2015 do 07.03.2015, zo sumy 16,70 Eur od 25.03.2015 do 24.06.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.04.2015 do 24.06.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.05.2015 do 24.06.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.06.2015 do 21.09.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.07.2015 do 21.09.2015, zo sumy 15,48 Eur od 22.09.2015 do 08.10.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.08.2015 do 08.10.2015, zo sumy 3,22 Eur od 09.10.2015 do 10.12.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.09.2015 do 10.12.2015, zo sumy 17,74 Eur od 25.10.2015 do 10.12.2015, zo sumy 8,70 Eur od 11.12.2015 do 20.01.2016, zo sumy 17,74 Eur od 25.11.2015 do 20.01.2016, zo sumy 6,44 Eur od 21.01.2016 do 23.02.2016, zo sumy 141,92 Eur od 30.11.2015 do 23.02.2016, zo sumy 118,36 Eur od 24.02.2016 do 15.03.2016, zo sumy 88,36 Eur od 16.03.2016 do 24.04.2016, zo sumy 70,36 Eur od 25.04.2016 do zaplatenia a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 330 Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 70,36 Eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 30,22 Eur a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 19,80 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 60,44 Eur. V zostávajúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

36.V odôvodnení vyššie uvedeného rozsudku rozhodcovský súd preskúmal Rozhodcovskú zmluvu predloženú spolu so žalobou, poukázal na zákonné ustanovenia § 1 ods. 2, 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, ustanovenie § 53 ods. 1, 9, ustanovenia § 544, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Vyhodnotil aj Zmluvu ako platnú, obsahujúcu všetky zákonné náležitosti. Keďže žalovaná poskytnutý úver v dohodnutých splátkach riadne a včas neplatila, žalobcovi vznikol uplatnený nárok na sankcie (zmluvná pokuta a úrok z omeškania) v súlade so Zmluvou. V zmysle článku 14 bod 14.1 citovanej Zmluvy nepovažoval výšku zmluvnej pokuty za neštandardnú

(z celej sumy istiny) preto, lebo veriteľ bol oprávnený uplatniť ju až po troch mesiacoch omeškania dlžníka s úhradou príslušnej splátky. Zohľadnil postavenie žalobcu, ktorý nie je bankou a pre ktorého nedodržanie splatnosti peňažných záväzkov jeho dlžníkov predstavuje väčšie zaťaženie ako v prípade banky. Žalobcom uplatnený nárok - sankcie považoval za súladný s ustanovením § 3a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

37.Za podstatnú skutočnosť považoval preukázanie úhrad žalovanou v žalobnej odpovedi, po podaní žaloby a to: 24.02.2016 sumu 30 Eur, 16.03.2016 sumu 30 Eur, 25.04.2016 sumu 18 Eur, spolu 78 Eur a žalobu v rozsahu sumy 78 Eur, v časti zmluvnej pokuty 0,065 % denne a úroku z omeškania 0,425 % ročne zo zaplatených súm a v časti úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 148,36 Eur počítaného odo dňa nasledujúceho po tom, ako súčet zmluvnej pokuty a úroku z omeškania dosiahne sumu poskytnutého úveru, t.j. sumu 330 Eur, zamietol.

38.Zo Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej dňa 31.12.2012 medzi veriteľom - PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a dlžníčkou - žalobkyňou v bode 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur vyplývalo, že dlžníčke bol poskytnutý revolvingový úver vo výške 330 Eur, ktorý sa zaviazala splácať 42 splátkami vždy k 24. dňu toho ktorého mesiaca pri mesačnej splátke 17,74 Eur (vrátane úrokov). Celková čiastka, ktorú mala zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola 745,08 Eur, RPMN za úver 66,23 %, ročná úroková sadzba úveru 70,45 %, priemerná RPMN za úver 46,05 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 19,1,59 Eur. Celková čiastka, ktorú mala zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) bola 425,76 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,45 %, ročná úroková sadzba revolvingu 69,25 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75 %.

39.Podľa ustanovenia § 3 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení ku dňu 31.12.2012, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyklúčia.

40.Podľa ustanovenia § 4 citovaného zákona rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

41.Podľa ustanovenia § 5 ods. 2 citovaného zákona ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

42.Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase rozhodovania rozhodcovského súdu spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona možno rozhodovať len spotrebiteľské spory, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní,1) vrátane sporov o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je, alebo nie je; naliehavý právny záujem na určení podľa tohto zákona má len spotrebiteľ.

43.Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 citovaného zákona spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom 4) a spotrebiteľom 5) vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

44.Podľa ustanovenia § 28 ods. 3 a 6 citovaného zákona spotrebiteľské rozhodcovské konanie sa spravuje predpismi stáleho rozhodcovského súdu účinnými v čase začatia spotrebiteľského rozhodcovského konania.

Stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.17) Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.

45.Podľa ustanovenia § 35 ods. 1 a 5 citovaného zákona, stály rozhodcovský súd vykonáva dôkazy navrhnuté účastníkmi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Stály rozhodcovský súd uváži výber a spôsob vykonania dôkazov podľa ich možného prínosu k objasneniu veci.

V záujme ochrany spotrebiteľa môže stály rozhodcovský súd od každého vyžadovať informácie, listiny a iné dôkazné prostriedky, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie stáleho rozhodcovského súdu, za náhradu vecných nákladov, inak môže požiadať o vykonanie dôkazu súd.

46.Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 citovaného zákona, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa,17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

47.Podľa ustanovenia § 45 ods. 3 citovaného zákona súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

48.Podľa ustanovenia § 46 ods. 1 a 2 citovaného zákona, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

49. Podľa ustanovenia § 47 citovaného zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

50. Podľa ustanovenia § 73 ods. 1 citovaného zákona, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

51. Podľa ustanovenia § 73 ods. 2 citovaného zákona, na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

52. Podľa ustanovenia § 73 ods. 3 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

53. Podľa ustanovenia § 73 ods. 5 citovaného zákona, rozhodcovská zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzavretá pred 1. januárom 2015 odkazujúca na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa tohto zákona, ak bol zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 v čase podávania žiadosti členom zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona (ďalej len "nástupnícky stály rozhodcovský súd"). Členmi zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu musia byť v čase podávania žiadosti aspoň traja zriaďovatelia stálych rozhodcovských súdov, ktorí vykonávali činnosť aspoň 24 mesiacov pred účinnosťou tohto zákona, ak nejde o zriaďovateľa, ktorý má podľa osobitného predpisu¹⁰) povinnosť zriadiť a na vlastné náklady udržiavať stály rozhodcovský súd.

54. Podľa ustanovenia § 73 ods. 8 citovaného zákona ak na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 nie je založená právomoc nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu podľa odseku 5, bude spor rozhodovať stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona, ktorý vyberie spotrebiteľ, ak rozhodcovské konanie písomne aj bez uvedenia dôvodu neodmietne; na tento účel dodávateľ pred podaním žaloby písomne vyzve spotrebiteľa, aby zo zoznamu vedeného ministerstvom označil stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona alebo aby rozhodcovské konanie odmietol písomným oznámením dodávateľovi, a poučí ho o tom, že inak môže stály rozhodcovský súd vybrať dodávateľ. Ak spotrebiteľ do 30 dní od doručenia výzvy stály rozhodcovský súd neoznačí alebo rozhodcovské konanie neodmietne, vyberie stály rozhodcovský súd dodávateľ tak, aby bola zachovaná dostupnosť stáleho rozhodcovského súdu pre spotrebiteľa podľa § 34 ods. 8, a výber stáleho rozhodcovského súdu oznámi dodávateľ spotrebiteľovi písomne; lehota spotrebiteľovi nezačne plynúť skôr, ako spotrebiteľ bude môcť označiť stály rozhodcovský súd z aspoň dvoch stálych rozhodcovských súdov zapísaných v zozname stálych rozhodcovských súdov. Označenie stáleho rozhodcovského súdu spotrebiteľom alebo jeho výber dodávateľom má účinky založenia právomoci stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona a odmietnutie rozhodcovského konania má účinky zániku rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015.

55.Podľa ustanovenia § 37 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

56.Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

57.Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

58.Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

59.Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník, ďalej len „Obchodný zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

60.Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 citovaného zákona v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

61.Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 a 2 citovaného zákona v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

62.Podľa ustanovenia § 504 citovaného zákona v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

63.Podľa ustanovenia § 506 citovaného zákona v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

64.Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred

zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

65. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

66. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

67. Podľa ustanovenia § 191 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“), dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

68. Citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na dokazovaním zistený skutkový stav a konštatuje, že žaloba žalobkyne je dôvodná a sú splnené zákonné podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 47 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

69. Platnosť rozhodcovskej zmluvy bola posudzovaná rozhodcovským súdom v zmysle ustanovení zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, hoci Rozhodcovská zmluva bola uzavretá dňa 31.12.2012 t.j. za účinnosti zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Súd v tomto spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku preskúmal Rozhodcovskú zmluvu a zistil, že bola uzavretá ako osobitný právny úkon na samostatnom liste a netvorila súčasť Zmluvy. Obsahovala 7 bodov, ktoré podľa názoru súdu dostatočne zrozumiteľne upravili základné náležitosti Rozhodcovskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 4 zák. č. 244/2002 Z.z. Veriteľ v Rozhodcovskej zmluve vyhlásil, že jej uzatvorenie nie je podmienkou uzatvorenia a vykonania Zmluvy o revolvingovom úvere a dlžník nie je povinný návrh tejto Rozhodcovskej zmluvy od veriteľa prijať a o tejto skutočnosti bol jasne a zrozumiteľne informovaný. Dlžník mal teda možnosť pri obozretnom oboznámení sa s Rozhodcovskou zmluvou túto zmluvu nepodpísať. Dlžník bol tiež v bode 3 poučený o alternatívnej možnosti riešenia sporu vzniknutej zo Zmluvy a to v rozhodcovskom alebo súdnom konaní. Rozhodcovská zmluva pritom založila právo výberu rozhodcovského súdu medzi dvomi subjektmi a to Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava alebo Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, pričom výber súdu spočíval na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že Rozhodcovská zmluva bola pripravená vopred veriteľom ako tzv. formulárová zmluva, súd však poukazuje na to, že nie každá formulárová zmluva je zmluvou neplatnou, nakoľko je všeobecne známou skutočnosťou, v ktoromkoľvek negociačnom procese, nielen vo vzťahu medzi spotrebiteľmi, že návrh zmluvy tzv. ofertu musí subjekt, ktorý tento návrh učinil nejakým spôsobom pretaviť pre prípad, že je vyžadovaná písomná forma práve do tejto písomnej formy, čo veriteľ aj učinil. Žalobkyňa nepreukázala, že by v negociačnom procese chcela predložený návrh zmeniť, naviac ak samotná Rozhodcovská zmluva v bode 2 jasne, zrozumiteľne a viditeľne dáva dlžníkovi na výber jej uzatvorenie resp. neuzatvorenie bez akejkoľvek návaznosti na Zmluvu, ktorej uzatvorenie nebolo podmienené uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy a žalobkyňa - spotrebiteľka mala právo od Rozhodcovskej zmluvy v 14-dňovej lehote odstúpiť. Z týchto dôvodov v zmysle právnej úpravy účinnej v čase uzatvorenia Rozhodcovskej zmluvy mal súd za to, že žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenie o tom, že nebola individuálne dojednaná a preto neplatná.

70.Súd preskúmal či žaloba žalobkyne bola podaná v zákonnej lehote. Žalobkyňa žalobu podala dňa 12.10.2016 na vecne a miestnej príslušnom Okresnom súde Lučenec v súlade s ustanovením § 46 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, lebo rozhodcovský rozsudok sp.zn. RK-PC-292/16-MK bol zástupcovi žalobkyne doručený dňa 23.09.2016. Žalobkyňa v spore nepreukázala ani svoje tvrdenie o tom, že rozhodcovský súd nerozhodol o žalobe v lehote uvedenej v ustanovení § 28 ods. 10 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Z pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu Victoria arbiter, Framborská 3605, 010 01 Žilina mal súd preukázané, že žaloba bola súdu doručená dňa 24.03.2016, rozhodcovský súd rozhodol dňa 23.06.2016, čiže do 90 dní od podania žaloby.

71.Žalobkyňa v spore namietala porušenie ustanovenia § 45 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu). Uvedený dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku po vykonanom dokazovaní nebol preukázaný, lebo v súlade s ustanovením § 73 ods. 5 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bol Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter, so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina, zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie zriaďovateľov stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter, záujmové združenie právnických osôb, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, IČO: 45 745 757, zapísané do registra záujmových združení právnických osôb vedenom na Okresnom úrade Žilina pod číslom OVVS/ZZ PO-5/15 ako „nástupnícky stály rozhodcovský súd“ pôvodného rozhodcovského súdu Stály rozhodcovský súd Victoria rozhodcovský súd v Žiline so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina. Preskúmaním pripojeného spisu rozhodcovského súdu súd zistil, že bola daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, 010 01 Žilina o žalobe žalovaného o zaplatenie pohľadávky vo výške 148,36 Eur s príslušenstvom od žalobkyne.

72.Medzi stranami nebolo sporné, že Zmluva bola spotrebiteľskou zmluvou, uzavretou za účinnosti zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské zmluvy sú formulárové, pre ktoré platí jeden zásadný spoločný prvok a to, že ide o štandardizovaný, pomerne rýchly a málo nákladný spôsob kontrahovania, kde spotrebiteľ zmluvu podstatným spôsobom neovplyvňuje a dodávateľ profituje zo skutočnosti, že na typovo zhodné alebo blízke kontrakty má pripravený konkrétny štandardizovaný návrh, ktorý predkladá spotrebiteľom, a takýmto spôsobom bez časovo a materiálne nákladného procesu rokovania o Zmluve dosahuje konsenzus so spotrebiteľom vo veciach poskytovania konkrétnych tovarov a služieb. Na Zmluvu sa vzťahovali aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo sporné, že Zmluvou bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský revolvingový úver vo výške 330 Eur, ktorý žalobkyňa neplatila pravidelne, do omeškania sa dostala už pri druhej splátke. Spor bol o tom, že žalobkyňa tvrdila, že žalovanému zaplatila sumu 674,72 Eur a nie sumu 596,72 Eur. Rozhodcovský súd síce sčasti zamietol žalobný návrh žalobcu, ale nesprávne vyhodnotil čas zaplatenia dvoch splátok žalobkyňou t.j. 2x po 30 Eur 22.02.2016 a 14.03.2016 - ešte pred podaním žaloby na rozhodcovský súd (lebo tá bola doručená až dňa 24.03.2016) a len suma 18 Eur zaplatená žalobkyňou bola zaplatená už po podaní žalobného návrhu a v priebehu rozhodcovského konania. Keďže rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil čas zaplatenia sumy 60 Eur žalobkyňou, nesprávne rozhodol aj o náhrade trov konania v rozhodcovskom rozsudku, majúc za to, že žalobca t.j. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. mal vo veci plný úspech. Rozhodcovský súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 27 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, lebo nerozhodol o vzájomnej žalobe žalobkyne a tiež v súlade s ustanovením § 37 ods. 3 a 4, a navyiac žalovanej vyrúbil súdny poplatok v nesprávnej výške.

73.Preskúmaním Zmluvy súd dospel k záveru, že obsahovala zákonné náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom bolo tiež preukázané, že nebola uzavretá dohoda o poskytnutí služby k Zmluve uzavretej dňa 31.12.2012 a nevznikla tak žalobkyni povinnosť platiť akúkoľvek odplatu za poskytnutý revolvingový úver. Rozhodcovský súd skúmal výšku RPMN tak, ako by žalobkyňa mala poskytnuté služby podľa čl. 8 ods. 8.1 Zmluvy a musela platiť za ne odplatu. Súd sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že rozhodcovský súd sa zaoberal skutočnosťami, ktoré nikto netvrdil a nevyplývali ani zo žiadneho dôkazu.

74.Pokiaľ žalobkyňa vytýkala porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami

spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), súd konštatuje, že je pravdivé, že v minulosti súdy Slovenskej republiky v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluve o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu, koľko na úroky a ostatné náklady. Súdy citované znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením smernice č. 48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok. V tejto súvislosti súd poukazuje a sotožňuje sa so správnou argumentáciou žalovaného, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu (bod 72 v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

75. Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalobkyňou namietanú absenciu náležitosti Zmluvy v ustanovení § 2 v písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva uzavretá dňa 31.12.2012 je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na lícnej strane listiny, rubovej strane listiny, ale jej obsah súčasne tvorili aj Zmluvné dojednania Zmluvy, ktoré v zmysle článku 13. boli neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5. Zmluvných dojednaní vyplývalo, že „Úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára s ktorým bude Dlžník oboznámený, a ktorý sa stáva platným a účinným dňom poskytnutia každého revolvingu. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.“ Súdny dvor vo svojom výroku rozsudku vo veci C-42/15 záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES nasledovne: „2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok).

76. Z týchto dôvodov, súd po vykonanom dokazovaní v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní zrušil rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, pričom spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostala v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd.

77. Žalobkyňa bola v spore oslobodená od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. u), § 4 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a úspešná. Poplatková povinnosť prešla v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 na neúspešného žalovaného, ktorý je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby v sume 331,50 Eur podľa položky 3 písm. c) sadzovníka súdnych poplatkov.

78. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

79.Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80.Podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.